Написав Надія Ткачук
Четвер, 24 жовтня 2019, 13:07

Дозволь подякувати, Боже,
за всі милості, що маєм,
що нас нічого не тривожить,
бо Ти над нами пробуваєш.

Я дякую, Господь, за ранок,
Що знов від сну нас пробудив.
За прохолодний, тихий ще один
світанок.
Яким прекрасним Ти його зробив...

Життя ще день нам дарував,
і допоміг сюди прийти.
Нову можливість дав
Тобі подяку принести.

Дякую, що бачити я можу,
і різновиди звуків чути.
Що ногами своїми я ходжу,
і що здорові в мене руки.

Дякую, Господь, також за мову,
якою Тобі можу все сказати,
вести з друзями розмову,
й Тебе щоденно прославляти.

Дякую за те, що можу відчувати
дотик Твій до тіла і душі,
і з Тобою можу пробувати
беззупинно в тишині.

Дякую, що серце маю,
яке б'ється, Господи для Тебе.
Що Тебе, Ісусе знаю,
й маю шлях до неба.

За розум вдячна я Тобі,
і мудрості краплину,
за всі думки свої,
яких даєш Ти сотню не єдину.

Спасибі, що лікуєш Ти рани
душевні так, як і тілесні,
що в любові Твоїй океани
ліків найкращих- небесних.

Прийми вдячність щиру мою
за те, що мама і тато в мене живі,
що люблять мене- дитину свою,
а діти вони є Твої.

Дякую за друзів і рідних-
що Ти всіх благословляєш.
Незалежно: багатих чи бідних-
всіх до Себе приймаєш.

Я вдячна, Господи, за долю,
що вірною дорогою іду.
За те, що маю волю.
За Україну дякую мою!

За те, що я страхів не маю,
бо милість Твоя є зі мною.
Що Ти мене оберігаєш
Своєю сильною рукою.

Дякую Тобі за хліб для тіла,
якого вдома стільки треба.
За те, що коли їсти я хотіла
Ти завжди виконував мою
потребу.

Вдячна також я за Хліб духовний,
яким живе душа моя,
що він для мене ще коштовний-
що є у мене Біблія Твоя!

Спасибі, Господи, за воду,
якої маю вдосталь у криниці,
навіть в спекотну, сонячну погоду
не треба йти за нею до крамниці.

Отче, дякую за світло,
що коли нам треба було-
все росло, і все розквітло,
бо сонечко сходити не забуло.

Спасибі, що давав ти ранішню росу,
коли потрібно- нам дощ посилав,
щоб він вмивав усю цю красу,
і сили для життя давав.

Вдячна я за холод і тепло,
за все, що ти нам посилав.
Що завжди зручно нам було,
бо від незгод нас захищав.

Я дякую, що ми зібрали
такий гарний і багатий урожай,
з тих полів, які старанно засівали.
Дякую, що родючим є наш край!

Що ми збираєм навіть те,
над чим важко не трудились.
При тому ще й великий вибір маєм,
щоб ще з кимось поділитись.

Дякую за річки, моря й океани!
Дякую, Боже, за небо.
Що ми не закуті в кайдани,
а вільно віримо в Тебе.

А на Землі є міліони людей,
які цього всього не мають.
Вони до своїх грудей
Черствий хліб пригортають.

Також є безліч сиріт,
які живуть без батька й без мами.
Страшним для них є цей світ,
лиш плачуть, і мерзнуть ночами.

А скільки на планеті є сліпих,
які ніколи не побачать дня.
Це вічна таємниця для них-
тепло відчувають, та не бачать вогня...

А для інвалідів рух- це мрія,
бо лише до ліжка прикуті.
І все ж, ходити надія
в їхніх думках не забута.

Мільйони на планеті хворих,
що здоров'я не мають.
Є ж безліч болячок суворих,
які далеко не всіх обминають.

Є тисячі нещасних людей,

які життя в обмані проживають,
і того ж навчають власних дітей,
бо Тебе, Отче, не знають.

Не знають, що Ти даруєш всім майбуття,
всіх безмежно любиш, і завжди приймаєш.
Завдяки Тобі ми маєм життя,
тому, що Ти нас завжди прощаєш.

Неперелічити всіх тривог,
які переживають люди.
Але Ти й над ними Бог,
і їх безмежно любиш.

В світі є багато нещасних,
тих, які все б віддали:
все, що мають, все власне,
щоб жити, як живем тепер ми...

Прости, Господь, коли ми нарікаєм
на своє нормальне життя.
Ми, нажаль, забуваєм
до Тебе приходити із каяттям.

Забуваєм подяку складати Тобі
за всі блага, і всі допомоги.
Все ми приписуєм тільки собі...
О, невже немає в нас Бога?

Знову прошу: Господи, прости!
Допоможи нам завжди цінувати
тим, що постійно нам даєш Ти,
щоб перестали ми забувати.

Вдячна, що про нас Ти дбаєш,
і бережеш Своєю сильною рукою.
Спасибі, що не залишаєш!
Я дякую за те, що Ти завжди зі мною.

А в цей день подяку прийми-
знову від всіх поколінь.
Зерно любові в серцях посади!
А за все Тобі слава! Амінь.